

[Socialministeren]

susdeltagelse m.v., som fastsættes af arbejdsdirektøren i henhold til § 62, stk. 2 og 3, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.«

Hertil kommer tilføjesen, som jeg har nævnt, at det er en forudsætning for deltagelse, at den pågældende er indstillet på at afbryde undervisningen for at udnytte et tilbud om arbejde.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg synes ikke, jeg får svar. Vil ministeren ikke bekræfte, at et socialudvalg kan nægte en kontanthjælpsmodtager at deltage i den pågældende form for undervisning?

Socialministeren (Palle Simonsen):

Ja men socialudvalget skal jo holde sig inden for de regler, som er fastlagt i bekendtgørelsen om uddannelsessøgende. Det er det, man har at rette sig efter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1226

7) Til *landbrugsministeren* af:

Dorte Bennedsen (S):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at bekendtgørelsen om forbud mod vask af æg overholdes?«

Skriftlig begrundelse

Af en artikel den 25. maj 1983 i bladet *By og Land*, Sønderjyllands Vestkyst, fremgår det, at stort set alle æg vaskes.

I artiklen er kontorchef Niels Ejnar Michaelsen, statskontrollen for mejeriprodukter, citeret for at have sagt: »Vi ved godt, at æg i et vist omfang bliver vasket. Andet ville være uheldigt at sige.« På spørgsmålet om, hvad æggene vaskes i, svarer Ejnar Michaelsen: »Ja, det kan vi jo ikke se. Det sker ude hos producenterne. Vore folk fører kontrol med pakkerierne, og dér sker det ikke.«

Spørgeren finder det uacceptabelt, at myndighederne tilsyneladende totalt lukker øjnene for, at en bekendtgørelse – udstedt for at sikre kvaliteten af æg – stort set ikke efterleves.

I denne forbindelse kan det undre, at det i Danmark er tilladt at forhandle maskiner og vaskepulvere, hvis eneste anvendelse er en proces, der ikke er tilladt.

Dorte Bennedsen (S):

Når man ved, hvilken forholdsvis lav prioritet – for at sige det på en pæn manér – forbrugerbeskyttelse har haft, når det drejede sig om at vælge mellem modstridende hensyn på det landbrugspolitiske område, står det klart for enhver, at argumenterne har været overordentlig tungtvejende, da landbrugsministeriet besluttede sig for at udstede bekendtgørelsen om forbud mod vask af æg. Jeg synes nok, det på den baggrund er noget rystende, at kontrolmyndighederne åbent erklærer, at de godt ved, at bekendtgørelsen ikke overholdes, og at de i øvrigt ikke foretager sig noget i den forbindelse.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Til fru Dorte Bennedsen kan jeg sige, at jeg kan ikke benægte den udtalelse, der kommer fra statskontrollen, at der foregår vask af æg i et vist omfang. Jeg kan sige til fru Dorte Bennedsen, at vi kan garantere for, at denne vask af æg ikke foregår på æggepakkerierne. Det kan vi garantere for. Dér foregår det ikke.

Det er selvfølgelig altid uheldigt at have en bestemmelse, der ikke bliver overholdt. Vi kan selvfølgelig vælge at sige, at den skal for enhver pris overholdes. Så skal man indføre en meget omfattende kontrol. Kontrollen skulle i så fald foregå hos alle primærproducenterne.

Vi kunne også stille spørgsmålet: er denne bekendtgørelse om forbud mod vask af æg egentlig tidssvarende? Så vidt jeg husker, opstod den i 1960'erne, hvor vi indførte bekendtgørelsen her i Danmark, og den er stadig væk i EF's handelsnormer, så vi kan ikke selv ophæve denne bestemmelse. Det er stadig væk ikke tilladt at vaske æg. Men der er jo sket en udvikling i distributionen af æg, siden denne bekendtgørelse blev lavet. Kølekæderne er blevet udbygget, og det medfører, at forbrugerne i dag får betydelig højere kvalitet af æg, end de fik for 15 år siden. Derfor er det næste spørgsmål, om denne bekendtgørelse ikke er forældet og bør tages op til fornyet overvejelse.